

הת (תל אביב) 55129-07-25 - אוראל דן נ' משרד החקלאות/השרותים הוטרניריים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 55129-07-25 דן נ' משרד החקלאות/השרותים הוטרניריים ואח'

לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה אור ממן

המבקשים: אוראל דן באמצעות ב"כ

נגד

המשיבות:

1. משרד החקלאות/השרותים הוטרניריים
2. ד"ר דגנית בן דב באמצעות ב"כ עו"ד זיו
דניאלי

החלטה

1. לפני בקשה להחזרת בעל חיים תפוס, בהתאם לסעיף 10א לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים), תשנ"ד-1994 (להלן: "החוק").

2. המדובר בשתי גורות כלב, מסוג פרסה קנריו, אשר נתפסו בביתו של המבקש ביום 2.7.25 (להלן: הגורות), כאשר אוזני הגורות נחתכו מספר ימים לפני מועד החיפוש.

הבקשה והדין שהתקיים

3. בקשה להחזרת הגורות הוגשה ביום 21.7.25, ב"כ המשיבות הגיב לבקשה ביום 27.7.25.

4. בקשה לתיקון הבקשה הראשונית הוגשה ביום 3.8.25, ודין התקיים ביום 4.8.25.

5. בדיון שהתקיים נידונו, בין השאר, גם טענות מקדמיות שהעלה ב"כ המשיבות, ובין השאר, החלטתי, להטיל הוצאות על המבקש בגין הבקשה הראשונית שהוגשה ושכללה הפניות שגויות לדברי פסיקה וחקיקה.

העובדות הצריכות לעניין

6. לאחר הדיון שהתקיים, תיק החקירה הושאר לעיוני, אסקור להלן את הראיות המרכזיות והרלוונטיות להכרעה.

7. בתאריך 2.7.25, בעקבות תלונות שכנים שאינן קשורות לנושא חיתוך האוזניים, ובעקבות צו חיפוש שיפוטי, הגיעו לביתו של המבקש מפקחי יחידת הפיצו"ח של משרד החקלאות, רופא וטרינר של עיריית חולון ושוטרי משטרת ישראל.

8. במסגרת החיפוש נצפו בבית (מדובר בבית פרטי עם חצר מגודרת) 11 כלבים. 4 כלבים מגזע שיצו, בוגרים, שניים מהם שייכים למבקש ושניים ולבת זוגו לשעבר (שאף היא נכחה בבית במועד החיפוש) וכן כלבה מסוג פרסה קנריו וששת הגורים שהיא המליטה במהלך חודש אפריל השנה, ובניהן הגורות הנדונות.

9. באשר לגורי הפרסה קנריו, מדובר ב- 4 זכרים, שהיו ללא אוזניים חתוכות, לאחד מהגורים הזכרים פצע בשלבי החלמה, שנראה שטופל כראוי, ו- 2 הגורות שהיו עם אוזניים חתוכות, ובאשר אליהן צורפה חוות דעת לתיק וממנה עולה: "**שתי האוזניים חתוכות, לפי מצב החיתוך הוא נעשה לפני 7-10 ימים**" וכן: "**נראה שחיתוך האוזניים והתפירה נעשו בידי רופא וטרינר**" עוד נקבע בתעודת עובד הציבור לגבי שתי הגורות שהן ב"**מצב גופני תקין. שתן וצואה תקינים**" כן נצפו באיזור חלק מהחתכים באזניים סימני דלקת ונפיחות (אין אינדיקציה מתי הופיעה דלקת זו - א.מ.).

10. עוד עולה ממסמך שכתב ד"ר נדב אריהן, הוטרינר העירוני בתאריך 2.7.25, ש"הכלבים אוכלים אוכל איכותי, נמצאו במקום קערות מים עם מים". נמצאו ליקויים בהיבט הרשיון של הכלבים (בעיקר של כלבי בת הזוג לשעבר של המבקש שהיתה במקום עם כלביה), וכן ניתנו הערות שונות, שנדמה שאינן מהותיות, שהועברו גם בעל פה למבקש. כמו למשל, הוספת מלונה נוספת לגורים, והסדרת חיסון לגורים **בתוך שבועיים** (כבר אציין שנושא החיסונים הוסדר על ידי המבקש כבר למחרת היום - א.מ.).

11. יש לומר, שלמרות שכל הגורים לא היו מחוסנים באותו שלב, וגם לאחד מהגורים הזכרים היה כאמור פצע בראש, וגם כולם הוחזקו כמובן באותם תנאים, נתפסו במועד החיפוש רק שתי הגורות שאזניהן נחתכו (ר' הודעה על העברת בעל חיים למתקן מוגן ובה התיאור "גורים עם אזניים חתוכות").

12. תיק החקירה שהועבר לעיוני לא כולל דוחות חיפוש של שוטרים שהיו במקום (עניין זה

רלוונטי באשר לגרסת המבקש וטענתו באשר לדברים שאמר למחפשים במועד החיפוש), אך כן צורף הדוח של הפקח יחיא מ-2.7.25, אשר סוקר דברים שונים - ואולם גם הוא לא מתייחס, וחבל שכך, לגרסת המבקש שנמסרה לו בעת ביצוע החיפוש.

13. עדות ראשונה נלקחה מהמבקש, במסגרת חקירה באזהרה, למחרת, ביום 3.7.25.

14. בחקירתו הראשונה מוסר המבקש שברשותו 2 כלבי שיצו, וכן את אימן של הגורות שהמליטה 6 גורים כחודשיים וחצי קודם לכן. המבקש סיפק ראיות באשר למועד אימוץ אימן של הגורות, ומצבה הגופני בעת האימוץ. המבקש נשאל מדוע הגורות קצוצות אזניים וענה:

"בתאריך 22.6.25 מכרתי את 2 הגורות מדובר בנקבות למישהו שאני לא מכיר דרך הרשתות החברתיות... הבחור פנה אלי ורצה לקנות את 2 הנקבות ולצערי מכרתי לו את 2 הגורות עקב לחץ מכסף ושכנים שבכו על רעש ומצבי הכלכלי...."

ביקשתי ממנו שישלח לי תמונה למחרת בטלגרם הוא שלח תמונה בערב וראיתי שהאזניים לא נראות לי שלמות שאלתי אותו מה הוא עשה הוא אמר שהוא קיצץ את האזניים".

לדברי המבקש הוא קבע להיפגש עם הקונה ואף "משכתי אותו לבוא איתם בגלל התעודות", לדבריו הקונה הגיע ב-25.6.25 בשעה 2:00 ואז לקח ממנו את הגורות, החזיר לו את הכסף בניקוי 2,000 ₪ בגלל מה שהוא עשה. המבקש מספר שהקונה "לא היה מוכן לתת לי את הגורות איימתי שאני אזמין משטרה, הייתי שם עם חבר בשם יוסי (מוסר גם את מס' הטלפון של החבר - א.מ.) וכך הוא שחרר את הגורות, הוא נסע ואיים עלי שהוא יגיע אלי הבית ויקח אותם ואשלם על זה ביוקר".

עוד מספר המבקש שהוא לקח את הגורות, בידד אותן ודאג להן, ושבמקביל הוא גם קיבל איומים מכל מיני אנשים באינסטגרם.

באותה חקירה נשאל המבקש אם ניתן לראות את ההתכתבות, והסביר שזה נעשה בטלגרם ושם האחר מוחק את השיחה זה נמחק גם אצלו, ובכל מקרה אחרי זמן השיחה נמחקת באפליקציה.

באותה חקירה מספר המבקש שהוא טיפל בגורות עם משחות (עמ' 9 שו' 22).

15. בתאריך 30.7.25, נגבית מהמבקש עדות נוספת באזהרה, הוא מסביר שיש לו את פרטי הקונה (פרטי משתמש הטלגרם שלו ולא שמו - ר' עמ' 3 שו' 7) אך הוא מפחד למסור אותם למשטרה, כי כל פרטיו שלו נחשפו ברשתות החברתיות.

16. גרסת המבקש באשר לאירוע נתמכת בשתי עדויות נוספות. כאמור כבר בחקירה הראשונה שמסר המבקש ביום 30.7.25, הוא מוסר שם ומספר טלפון של אדם שהיה עימו במעמד קבלת הגורות חזרה לידי. עוד באותו היום היחידה החוקרת מזמנת את אותו אדם ונגבית ממנו עדות בשעה 12:10.

מדובר בחבר של המבקש מזה כ- 6 שנים, לדבריו הוא הגיע למבקש ביום 25.6.25 בשעה 1:00 לפנות בוקר, ללא תכנון מוקדם, ראה שהמבקש לא כשורה ושאל מה קרה, המבקש "אמר לי בבכי שבחור שלו נמכרו כלבים חתך האוזניים של הכלבים שהוא מחפש דרך להחזיר אותם אליו חזרה." הוא גם מסר שהמבקש ביקש שיצטרף איתו למפגש כי לא רוצה ללכת לבד "זה היה מאוד חשוב לו כל נושא ההתעללות בכלבים". החבר מספר, שיצאו למפגש בסביבות שעה 2:00 לפנות בוקר, הגיע אדם לבד, עם 2 הכלבים, הוא עצמו היה כל הזמן עם הטלפון מוכן לחייג 100, ראה שהמבקש לוקח את הכלבות ונותן כסף מזומן לאדם (לא יודע כמה - עמ' 2) והבחור "עזב את המקום בקלילות ואיומים". מוסר תיאור כללי של הבחור שהגיע ושהגיע ברכב מאזדה לבן. החבר גם מספר "אוראל הבין שהאוזניים של הכלבים שהוא מכר חתוכות, עשינו לבחור תרגיל שיגיע עם הכלבים כדי לראות את הכלבים. אני לא בן אדם שרוצה להתסבך ולהתקוטט ולכן הייתי מוכן עם החיוג למשטרה" עוד מספר שאחרי הארוע חזרו לבית של המבקש והמבקש "הלך לטפל בכלבים, שם משחה באזניים ופדים כי הכלבים חזרו קצת בהלם"

17. עדות נגבתה גם מבת הזוג לשעבר של המבקש, כאשר במועד החיפוש היתה בבית יחד עם 2 כלבים שלה מסוג שיצו, היא גם זו שיצאה עם הגורות לטיול ועלה חשד שמדובר בנסיון להסתיר את הגורות בחיפוש (מה שלטעמי אינו תואם את הראיות - א.מ.). היא הסבירה שהמבקש כלל לא ידע שהיא יצאה לטייל עם הגורות (עמ' 3 שו' 11). היא מספרת שיום אחד המבקש סיפר לה שהוא מכר במפתיע את 2 הגורות, והיא כעסה עליו כי רצתה להיפרד מהן, אמרה לו שיבקש מהקונה לשלוח תמונות לראות שהגורות בסדר, "הבחור הקונה שלח תמונות ואז היה חושך בעניים זיהינו אזניים חתוכות.... התחלנו לבכות, אוראל התחרפן מהעניין, אח"כ אוראל עשה לבחור תרגיל שהוא יגיע עם הגורות, הוא הציע לבחור תעודות סתם תירוץ כדי למשוך אותו..." מספרת שהמבקש ביחד עם החבר נפגשו עם הקונה, איימו עליו בזימון משטרה, וגם שהמבקש החזיר לו חלק מהכסף. כאשר בהמשך התחילו להגיע "איומים על החיים" על המבקש. מספרת שהתחילו לבדוק איך לטפל בגורות ושיום מאוחר מיום החיפוש היו אמורים להיות אצל וטרינר. מספרת שראתה במו עיניה את התמונות ששלח הקונה עם האזניים החתוכות (עמ' 5 שו' 4), אך שמדובר בתמונות דרך טלגרם וזה נמחק. אומרת שהודעות בטלגרם נמחקות בתוך יום לידיעתה. ושלא שמרו את התמונות כי לא ניתן לעשות זאת בטלגרם. מתארת שיימינג שנעשה ברשתות החברתיות למבקש על ידי עיריית חולון וגם מתארת את מצבו הנפשי הקשה של המבקש בעקבות הארוע.

18. גם המבקש צרף מעטפה עם ראיות מטעמו, בין השאר, מסמך חתום על ידי וטרינר ולפיו

הכלבים של המבקש מטופלים על ידו באופן סדיר ורציף, מצבם הבריאותי הגופני תקין לחלוטין, וגם נראה שהם מטופלים, מוזנים היטב ונמרצים.

המבקש צרף גם מסמך חתום על ידי מאמן כלבים, שמתאר שפגש בכלבים של המבקש והתרשם שמדובר בכלבים שמחים, מאוזנים, בעלי בטחון עצמי, מצב פיזי ונפשי מצוין, מפגינים התנהגות טבעית ובריאה לכלבים. לדבריו לא מדובר בכלבים שעברו התעללות.

עוד צורף דיסק און קי, ובו סרטונים רבים שצילם המבקש, סרטונים ממצלמות אבטחה, וגם חומרים שונים שמהם ניתן להתרשם בחיוב מדרך גידול הכלבים על ידי המבקש, ניתן לראות תנאי מחייה ראויים, וכן יחס ואהבה המופגנים מכיוון המשיב אל הכלבים. בדיסק גם תיעוד של דברים שאומרים חוקרי המשטרה והמפקח בעת ביצוע החיפוש - כפי שאפרט בהמשך דברי המפקח כפי שצולמו תומכים בטענות המשיב, ואף ניתן ללמוד מהם שגרסת המשיב באשר לחיתוך האזניים על ידי אחר נאמרה כבר בזמן אמת בחיפוש.

טענות הצדדים

19. ב"כ המבקש עתרה להורות על החזרת הגורות לידי המבקש, וכי לקיחת הגורות הינה סעד קיצוני ולא מידתי בנסיבות המקרה. לדברי ב"כ המבקש, המבקש אומנם חושש למסור פרטיו של הקונה שביצע את חיתוך האזניים, אך היחידה החוקרת יכולה ללמוד את זהות הקונה באמצעות פירוט שיחות הטלפון שלו, וביצוע חקירה בנושא.

20. ב"כ המשיבות בכתב הטענות, ובדיון שהתקיים, טען כי מי שביצע את חיתוך האזניים הוא המבקש (ר' למשל סעיף 30 לתגובה). עוד נטען שמתיק החקירה עולה תמונה קשה לפיה המבקש התעלל בגורות, חתך את אוזניהן למטרות נוי ולצרכי סחר, והחזיקן ללא טיפול רפואי כשהן פצועות ומדממות וכן שהחזיק במתקן, כהגדרתו בתקנות (הכוונה לצרכי פנסיון או ריבוי) ובניגוד לתקנות (סעיף 59 לתגובה).

21. עוד נטען בכתב התגובה שיש להטיל על המבקש את עלויות ההחזקה של בעלי החיים שמוערכות בסך של כ- 4756 ₪ נכון ליום מתן התגובה. כן נטען שהחקירה עודנה מתנהלת ובמסגרתה תישקל הגשת כתב אישום חמור אשר יכלול בין היתר בקשה להגבלת המבקש מלהחזיק בבעלי חיים.

דיון וההכרעה

22. לאחר ששמעתי טענות הצדדים מצאתי להורות על השבת הגורות לידי המבקש. אפרט נימוקי.

הסמכות לתפיסת הגורות

23. החוק והתקנות שהותקנו על פיו מעגנים זכותם של בעלי חיים, לחיים ללא התעללות, דאגה לבריאותם ולצרכיהם הפיזיים והנפשיים.

24. סעיף 2 (ד) לחוק, שעניינו איסור התעללות, קובע כדלקמן:

"לא יבצע אדם בבעל חיים חיתוך ברקמה חיה, קעקוע או צביעה באמצעי הפוגע ברקמה חיה או חודר לתוכה, והכל למטרות נוי"

25. עוד בחוק, סעיפים הנוגעים לסמכות תפיסת בעלי חיים, ולאפשרות החזרתם ובעיקר סעיפים 8, 9 ו-10.

26. סעיף 8 קובע את סמכות התפיסה, המותנית ב"**קיומו של יסוד סביר לחשד שנעברה בו עבירה לפי חוק זה או שעומדים לעבור בו עבירה כאמור, ואולם אין לתפוס בעל חיים במקום המשמש למגורים, אלא על פי צו של בית משפט ...**".

27. בהקשר זה יש להעיר, שבתיק החקירה אין עותק מצו החיפוש החתום בידי כב' השו' גיא מימון (המסמך גזור ונראה שנמסר הצו המקורי שנחתם על ידי השופט ולא הושאר עותק בתיק שהועבר לעיוני), ואולם מעותק הצו שאינו חתום, עולה שהצו ניתן למטרת **חיפוש** מאפשר לתפוס בעלי חיים שעברו התעללות (אף שיש לבחון הצו המקורי ולראות שאין שינוי בו לעומת הטיוטה הלא חתומה).

28. סעיף 9 לחוק עוסק באפשרות להחזיר בעל חיים לבעליו, וזאת בכפוף לתנאים מצטברים המפורטים בסעיף, ולרבות שבעל החיים נמצא במצב גופני ראוי להחזרה, במקום אליו יוחזר יתקיימו תנאים נאותים להחזקתו, וכן תשלום הוצאות והפקדת התחייבות.

29. סעיף 10 לחוק מקנה סמכות לממונה שלא להחזיר את בעל החיים, בשל הנסיבות בהן נתפס, או אם יש יסוד סביר להניח שהבעלים או המחזיק יעברו עבירה על החוק. ובמקרה שכך החליט, סעיף 10 א' לחוק מקנה סמכות לבעלים של בעל החיים לפנות לבית המשפט, כפי שנעשה בפני.

30. לאחר תפיסת הגורות, פנה המבקש בבקשה להחזרתן (ביום 6.7.25), ובמענה ביום 9.7.25, סורבה בקשתו, כאשר הנימוקים שפורטו היו חיתוך האזניים של הגורות, הטענה שלא קיבלו טיפול רפואי הולם לאחר מכן, וכן כי היו בביתו כלבים ללא חיסון (אף שיש להעיר שחלק מהכלבים הלא מחוסנים לא היו של המבקש - א.מ.) וכן נטען שיש חוסר התאמה בין גרסתו בחקירה ובין כך שמרביע כלבות ועוסק במכירתן.

31. בהמשך להחלטה זו של הממונה מיום 9.7.25, הוגשה הבקשה להחזרת תפוס מיום 21.7.25.

32. אף שמדובר בהחלטה מנהלית של הממונה, ההליך שבפני אינו עוסק בבחינה מנהלית של סבירות ההחלטה המנהלית שניתנה, אלא, יש לבצע בו ביקורת שיפוטית רחבה ולבחון מדעיקרא את הדברים. כך נקבע, בין השאר, בב"ש (מחוזי ב"ש) 33135-08-18 משרד החקלאות נ' ניסני (פורסם בנבו):

"מקריאת סעיף 10א לחוק יש ללמוד כי פסיקתו של בית המשפט הינה פסיקה מקורית לגופו של עניין. מלשון החוק עולה כי בית המשפט רשאי לפסוק שלא להשיב את בעל החיים לבעליו, או לפסוק להשיב. החוק אינו מנסח את שיקול הדעת השיפוטי כעיסוק באישור החלטת הממונה או ביטולו, לא כביקורת מנהלית ואפילו לא בניסוחים המקובלים לגבי ערעורים ועררים כגון "בעיון חוזר ובערר רשאי בית המשפט לקיים את ההחלטה שעליה עוררים, לשנותה או לבטלה..." (סעיף לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, וראו גם סעיף 213 לחסד"פ). נוסח החוק מתייחס לבעלים, למחזיק ולבעל החיים עצמו, אך לא להחלטה הקודמת, למעט בהקשר למועדים. אפילו סעיף 10א(ד) לחוק, שעניינו דחיית הבקשה, אינו מתייחס להחלטה שלא להשיב בעל החיים כהחלטה להשאיר החלטת ממונה על כנה, אלא החלטה "כי אין להשיב את בעל החיים". משמע, **תוכן החלטתו של בית המשפט הוא החלטה מקורית לגופו של עניין, ולא ביקורת על החלטה אחרת.**"

האם ניתן לקבוע שהמבקש חתך את אוזני הגורות

33. ב"כ המשיבות טען כי המבקש הוא שחתך את אוזני הגורות. ועל כן הוא שאחראי לביצוע עבירה לפי סעיף 2(ד) לחוק. ובהמשך לאותה עבירה גם להעדר טיפול וטרינרי ראוי לאחר החיתוך.

34. גרסת המבקש והעדים האחרים שונה, וזאת כבר מתחילת החקירה ובאופן מיידי. לדברי המבקש הוא נאלץ למכור את שתי הגורות, לאחר שמכר אותן הבין שנחתכו אוזניהן ואז

פעל בתחבולה להשגת הגורות והשבת חלק מכספי המכירה. כאשר הגורות הגיעו לידי הוא טיפל בהן בעצמו, גם בשל חשש שמא יאשימו אותו בביצוע העבירה, אך בכל מקרה גם קבע תור לוטרינר שהיה צפוי להתקיים למחרת יום החיפוש. לדברי המבקש הוא חושש ממסירת פרטים שיכולים להוביל לקונה מחשש לחייו ולחיי הקרובים לו.

35. המבקש מוסר גרסה ולכאורה נמנע מלמסור את הראיה המרכזית שיכולה הייתה לסייע לו באימות הדברים, שמו של אותו קונה שלכאורה ביצע היתוך, עניין זה פועל אכן לרעתו אך בנסיבות תיק זה, ולאחר קריאת חומרי החקירה, העדויות השונות, התמונות והסרטונים, נדמה שעוקצו של החסר במסירת השם, ניטל.

36. אציין, שבדיון שהתקיים ובטרם עיינתי בחומרי החקירה, אף אני הבעתי תמיהה באשר לגרסה זו, אך עיון בחומרים הוביל אותי למסקנה שונה, ולפיה המבקש עומד בנטל הראייתי הנדרש לשלב זה של ההליך, וניתן לקבל טענתו, ואף מעבר למאזן הסתברויות, שפעולת החיתוך נעשתה על ידי אחר. אפרט נימוקי לכך מיד.

37. גרסת המבקש ניתנת באופן מיידי כבר בחקירה הראשונה (ואף נדמה שנמסרה כבר בעת ביצוע החיפוש - למרות שלא נרשמה כנדרש על ידי עורכי, וזאת כפי שעולה מהסרטונים שצרף המבקש מהחיפוש), אך לא מדובר בגרסה בדד. הגרסה מחוזקת ונתמכת בשתי עדויות נוספות - חברו של המבקש, שנגבית ממנו עדות באופן מיידי בסמוך, ובת זוגו לשעבר של המבקש. עדויות שני אלה תומכות בגרסת המבקש באופן משמעותי, וגם תוך מתן פרטים ונסיבות שנראים אותנטיים ותואמי הגיון.

38. בעדות הראשונה, מוסר המבקש את הגרסה באשר למפגש עם הקונה ולקיחת הגורות, באותו מעמד הוא מוסר מיידי את שמו של החבר ואת מספר הטלפון שלו, שעות בודדות לאחר מכן נגבית כבר עדות החבר, וזאת מבלי יכולת לשבש עדויות. בנוסף, אמנם מדובר בחבר של המשיב, אך מגרסתו המפורטות ומעיון בחומרי החקירה, לא מצאתי כל סיבה או אינדיקציה שישקר עבורו. גם תיאור האירוע על ידי החבר תואם ברבדים רבים את גרסת המבקש ואת גרסת בת זוגו לשעבר (לא אפרט שוב את גרסת החבר שפורטה כבר קודם).

39. בת זוגו לשעבר של המבקש אף היא מתארת דברים שמחזקים משמעותית את דברי המבקש, גילוייה את מכירת הגורות בדיעבד, רצונה לקבל תמונות של הגורות, משלוח התמונות מהקונה בזמן שהיא נוכחת במקום, והסבל שנגרם למבקש בשל הבנתו שאוזניהן נחתכו. השגת הגורות בתחבולה, וגם קבלת האיומים על חייו של המבקש באמצעות הטלגרם לאחר מכן.

40. עדויות שלושת אלה, מייצרות מארג שלם וכזה שלטעמי ניתן לתת בו אמון, וזאת אף לא כ"ספק סביר", אלא הרבה למעלה מכך.

41. טענה מרכזית שנטענת כלפי המבקש היא העדר תיעוד של התכתובות עם הקונה - גם המבקש וגם בת זוגו לשעבר מספקים הסבר בעניין זה, כאשר נמסר שאפליקצית הטלגרם בה נעשה שימוש מוחקת התכתובות באופן אוטומטי - הדברים נטענים לא אחת בחקירות ואין בתיק החקירה לא ראיות לשלילת טענות אלה, וגם לא מצויה בדיקה שמטרתה בחינת הטענות ואישושן כמצופה מיחידה חוקרת החותרת להגעה לאמת.

42. הסבריו של המבקש גם תואמים את העובדה שרק לגורות נחתכו האזניים, בעוד שלארבעת הגורים האחרים האוזניים נותרו שלמות.

43. בפני היחידה החוקרת נטענה טענת הגנה ברורה, על ידי המבקש, על ידי בת הזוג לשעבר ועל ידי חברו של המבקש - היחידה החוקרת פרט לדרישה לקבל את פרטי הקונה לא ביצעה כל פעולת חקירה עצמאית לבחינת טענת ההגנה. כך למשל, לא הוצא פלט מחקרי תקשורת שיכול היה ללמד על התקיימות המפגש וזהות הקונה (שהרי מועדי המפגש, מיקום המפגש, ושעת המפגש נאמרו בחקירות).

44. הטענה לפיה מדובר בקונה שביצע החיתוך ושאף מאיים על המבקש נמסרת בעדויות, וגם במועד ביצוע החיפוש. כפי שניתן לראות באחד מהסרטונים שצרף המבקש - המפקח של משרד החקלאות מוסר שהוא (המפקח) ינסה לשכנע את הממונה שלא המבקש הוא שחתך ואז יוחזרו הגורות (מכאן נלמד שהוא מכיר את גרסת המבקש שנאמרה לו לפני ההקלטה ואפילו ינסה לשכנע באמיתותה את הממונה עליו). הוא גם אומר שהדבר האחרון שהוא רוצה לעשות זה לתפוס את הגורות. ואציין שהמפקח מודע לכך שהוא מוסרט, ואף אומר למי שמסריטה שזה בסדר להסריט אותו.

45. אומר שבחומר שקבלתי לעיוני מהיחידה החוקרת אין דוחות פעולה שמתעדים את טענת ההגנה שהעלה המבקש בחיפוש, וגם המפקח שידע שהוא מוקלט, לא סבר להכניס לדוח הפעולה שכתב את הדברים שנאמרו על מנת שיהיו בתיק החקירה. מדובר בפגם משמעותי.

פגם לא רק של העדר תיעוד, אלא פגם שמנע פעולה עצמאית של היחידה החוקרת שמחויבת לבדוק טענות הגנה שמועלות בפניה. ויובהר מחומר הראיות עולה שהקונה לא רק ביצע עבירה לפי החוק של חיתוך אוזני הגורות, אף ישנו חשד סביר לביצוע עבירות איומים.

46. המבקש מספק הסבר לחששו במסירת פרטי הקונה, הוא אבל מוכן בחקירות למסור את פרטי מבצע החיתוך בפועל, כשלדבריו הקונה סיפר לו מי ביצע החיתוך - היחידה החוקרת לא מקבלת נתונים אלה מהמבקש, לא פועלת למיצוי החקירה והגעה למי שחתך האוזניים בפועל, ודרכו אל הקונה. יובהר שגם מחוות הדעת שצורפה לתיק, נרשם שמי שביצע החיתוך והתפירה הוא כנראה וטרינר, וגם עניין זה תומך בטענות המבקש.

47. עוד עולה מהחומר שבפני, שמעבר לחשש לחייו בשל זהות הקונה, המבקש מספר שמיד לאחר החיפוש נחשפו פרטיו ובוצע לו שיימנג ברשתות החברתיות, פעילות זו הובילה לאובדן אמון בחוקרים, ולחשש מוגבר שמסירת פרטי הקונה תוביל לפגיעה בו ובקרובים לו. המבקש צרף ראיות שתומכות בטענותיו אלה.

48. נדמה שהיחידה החוקרת, במקום לבצע פעולות חקירה מתבקשות והכרחיות, מעדיפה להתמקד במבקש, לייחס את העבירות החמורות של חיתוך האוזניים לו, וזאת במקום לבצע פעולות חקירה שהינן מורכבות יותר לביצוע, על מנת לבחון טענות הגנה שהמבקש ועדים נוספים בתיק מביאים לפתחם. האם מדובר בהפעלת לחץ על המבקש על מנת שיסייע להם בחקירה ויישבר? האם החוקרים לא רואים את הראיות בתיק ואת האינדיקציות הרבות שתומכות בגרסת המבקש? אכן חבל שהמבקש לא מספק את שידוע לו על הקונה, אבל האם די בכך לקבוע שהוא ביצע את חיתוך האוזניים - לטעמי התשובה לכך שלילית. וגם אי מתן פרטי הקונה על ידי המבקש, לא מסיר מהיחידה החוקרת את חובתה בגילוי העבריינים האמיתיים וגילוי האמת.

האם מדובר במתקן לפי התקנות?

49. במסגרת ההליך שבפני, ולטעמי באופן דורסני שאינו ראוי, הועצמו הטענות כנגד המבקש, נטען שהוא מבצע פעילות המחייבת "הודעה על מיתקן" בניגוד לתקנות, וגם אפילו נטען שיש כוונה לקחת את כלביו האחרים בשל התעללות שהוא מבצע בכולם.

50. תקנות צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) (החזקה שלא לצרכים חקלאיים) תשס"ט - 2009 (להלן: **התקנות**) קובעות כדלקמן:

"**מיתקן**" - מוגדר בתקנות אלה כ"אתר פעילות, בית גידול, בית מחסה, גן חיות, חנות, מאורת רשות, פינת חי, פינת ליטוף, פנסיון"

"**בית גידול**" מוגדר כ"מקום שעיקר פעילותו ריבוי בעלי חיים"

51. מחומר הראיות שבפני, עולה בבירור, שביתו של המבקש אינו מקיים את הגדרת המיתקן, לא מדובר בפנסיון (אף אם ביקרו באותו יום, ביחד עם בעליהם, בת זוגתו לשעבר של המבקש ושני כלביה), וגם עולה בבירור שהמקום אינו עונה להגדרה של "בית גידול". למבקש בסך הכל 3 כלבים (לפני המלטת הגורים), ובמהלך השנים האחרונות, רק 2 כלבות ממין נקבה המליטו במקום, כלבת השיצו שהמליטה פעמיים וזאת לאורך שנים, ואימן של הגורות שהמליטה פעם אחת. אין מדובר במקום שזה עיקר פעילותו, כאשר המקום משמש למגורים כפי שניתן גם לראות מהתמונות והסרטונים שבתיק. גם היחס לכלבים, בית הגידול שלהם וכדומה מלמדים על "בית רגיל" ואוהב כלבים (נדמה שאפילו "אוהב מדי" כלבים), ויחס לכלבים כאל כלבי משפחה, ולא כבית גידול או ריבוי.

גם העובדה שהמבקש בחר דווקא לנסות ולמכור את הגורות, והשאיר בשלב זה את הגורים הזכרים, מלמדת שאין רציונאל של עיסוק בריבוי בעלי חיים.

52. ועל כן בהקשר זה אני דוחה, את טענות ב"כ המשיבות, של חשד לביצוע עבירה של אי הודעה על מתקן, כמפורט בסעיף 9 לתקנות - אין לכך אפילו חשד סביר.

53. גם הטענה שמדובר במבקש ש"מתעלל" בכלביו האחרים, מוטב היה שלא תיטען.

54. למעשה פרט לאירוע חיתוך האוזניים (שלטעמי לא בוצע על ידי המבקש) והתוצאות הנלוות לו (נפיחות ודלקת בחלק מהאוזניים), אין כל אינדיקציה או ראיה להתעללות או לפגיעה בבעלי חיים, להפך, מחומר הראיות, לרבות חוות הדעת שסיפקו המשיבות, עולה תמונה ברורה, של מי שמטפל בחיות כראוי ובצורה טובה. החיות במצב גופני ונפשי טוב, אוכלות כראוי, נמצאות בשטח מחייה טוב, הטיפול בהן מסור, הן נבדקות באופן תדיר על ידי וטרינר. כאשר גם הליקויים שהתגלו, לרבות, בתהליכי רישוי וחיסון - עולה מחומר הראיות שטופלו באופן מידי ותוך יום.

55. עוד עולה מהראיות, שהמבקש טיפל בגורות לאחר האירוע בעצמו, ואף קבע תור לוטרינר למחרת היום. ובכל מקרה מהתמונות הקיימות בתיק ומחוות הדעת עולה שמדובר בדלקת שלא ניתן לשלול שארעה בסמוך למועד החיפוש, ואשר נדמה שאינה חורגת ממה שצפוי לקרות כתוצאה מעבירה פלילית של חיתוך אוזניים, כשכאמור, לטעמי, בוצעה על ידי אחר.

56. העובדה שטענת ההתעללות בכלבים האחרים נולדה רק לצורך ההליך, מקבלת חיזוק גם מהעובדה שבמועד החיפוש, אך ורק 2 הגורות נלקחו, ואף זאת מעילה של חיתוך

האוזניים, כאשר יתר הגורים והכלבים האחרים שהיו במקום, לא נלקחו - והרי כולם גודלו באותם תנאים. ואם היו סבורים שהם סובלים התעללות - מה היה מונע לתפוס גם אותם. ונוסיף לכך שאינדיקציות לתנאי הגידול הטובים של הכלבים ומצבם הגופני התקין קיימת בתיק בדוחות של מבצעי החיפוש במקום.

לסיכום

57. נראה שהיה חשד סביר שאיפשר תפיסת הגורות ביום החיפוש, אמנם כבר בעת החיפוש מסר המבקש שלא הוא שחתך האוזניים, וניתן היה להפעיל שק"ד ולא בהכרח לתפוס הגורות עד שהחקירה תתעבה וטענות ההגנה של המבקש ייבחנו (כאשר גם המפקח שהיה בחיפוש נדמה שהאמין למבקש לאור דבריו שנאמרים בסרטון) - אך לא ניתן לומר שבאותו שלב לא הייתה סמכות תפיסה של הגורות.

58. ואולם, חשד סביר ראשוני שנראה שהתקיים במועד החיפוש - לא רק שלא התחזק עם התקדמות החקירה, להפך, פרט לכך שהמבקש לא הפליל ומסר את פרטי הקונה, הרי שכל פעולות החקירה שבוצעו חיזקו טענותיו והובילו להיחלשות משמעותית בחשד הסביר שלא היה גבוה מלכתחילה. כבר למחרת היום נחקר חברו של המבקש ואימת טענותיו באופן משמעותי, ובת הזוג לשעבר שנחקרה עוד הוסיפה נדבך נוסף וחיזוק לדברי המבקש - כל אלה צריכים היו להוביל להחזרת הגורות למבקש.

בנוסף, אי ביצוע פעולות חקירה אחרות שמן הראוי היה לבצען לאיתור הקונה שלא באמצעות הפללת המבקש, וכן החובה של היחידה החוקרת לבדוק טענות ההגנה שהעלה המבקש שלא קוימה - כל אלה מחייבות היו גם כן החזרת הגורות למבקש מיד ובסמוך לאחר תחילת החקירה או לפחות בעת שפנה לקבל הגורות.

59. בנוסף, עולה באופן ברור מתיק החקירה שמדובר במבקש שמעניק תנאים נאותים לכלביו, לא היה מקום שלא להיעתר לבקשתו להחזרת הגורות גם בהיבט זה. וזאת בפרט שעילת התפיסה הראשונית והחשד הסביר שלה נחלשו באופן משמעותי, וגם אין כל אינדיקציה או הגיון שהמבקש יבצע עבירות אחרות בגורות.

60. לאור כל אלה, אני מורה שהמשיבות יחזירו הגורות למבקש, בנסיבות הליקויים שהוזכרו ושבוצעו על ידי היחידה החוקרת לא מצאתי להורות על תשלום הוצאות ההחזקה של הגורות וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 10 א' (ג) לחוק. והמשיבות, למעשה, יישאו בהוצאות ההחזקה לאור התנהלותן בתיק. אך מנגד, ולאור נשיאת המשיבות בהוצאות ההחזקה כפי שקבעתי, לא מצאתי לחייב המשיבות לשלם הוצאות ההליך לטובת

המבקש, כשלטעמי, לאור הליקויים שפורטו, היה מקום לעשות כן .

61. הצדדים נתנו הסכמתם שהחלטה תשלח אליהם באמצעות נט המשפט, ועל כן ומתוך מתן אפשרות לעיכוב ביצוע ההחלטה והגשת ערר על ידי המשיבות - אני מורה שהגורות יוחזרו לידי המבקש עד ליום 25.8.25 שעה 12:00, כאשר אורכה נוספת להחזקת הגורות לצורך דיון בערר יכול ותתבקש מבית המשפט המחוזי בתל אביב.

המזכירות תסייע בהעברת ההחלטה לצדדים ויודא קבלתה על ידם.

ניתנה היום, בכ"ז אב תשפ"ה, ב21 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.